

NOSY MALALA

VENNSKAPSPOSTEN FOR KIRKE OG MISJON PÅ MADAGASKAR OG NABOØYENE I DET INDISKE HAV

Det Norske
Misjonsselskap

Brobygger i ord og handling i Det Indiske Hav
i samarbeid med Den Gassisk Lutherske Kirke

Antananarivo, 27. november 2012 Nr. 21 Årgang 4

Aktuell kommentar

VOLONTØRER

I en av mine gamle ordbøker blir begrepet "volontør" definert som "en person som arbeider gratis eller for liten lønn". Vi kunne kanskje legge til at denne personen utfører en arbeidsinnsats med et element av frivillighet og at vedkommende gjerne har en noe løsere avtale enn en ordinær arbeidskontrakt.

I Det Norske Misjonsselskap (NMS) har vi ikke satt noen aldersbegrensning oppover for volontører i tjeneste ute på feltet. Her på Madagaskar har vi hatt såkalte seniorvolontører i alderen mellom 62 og 78 år, som har gjort en avtalt tjeneste i noen uker til tre-fire år. Noen av disse har gått inn i ordinære misjonæroppdrag i klart definerte stillinger, mens andre har utført spesialoppgaver med en klar tidsbegrensning. Dette året har vi til og med hatt en person som vikarierte som representant på vilkår som seniorvolontør. Neste år vil vi få hjelp av flere seniorer i arbeidet med å etablere det nye kultursenteret på Lovasoa.

Ettåringstjenesten er også en form for voluntørtjeneste. På Madagaskar har denne stillingstypen i stor grad vært knyttet opp til miljøarbeid og undervisning for misjonærbarna. Nå som Den Norske Skolen på Antsirabe er nedlagt og en sender barna til franske og amerikanske skoler, har en vært bevisst på å rekruttere ettåringer som kan gi kompletterende undervisning i norske skolefag. Disse ettåringene gjør en enestående voluntørinnsats for barna, uten de helt store kostnadene for NMS.

Det nye nå er at Lovasoa, i nært samarbeid med NMS, har gjort avtale med åtte kirkelige institusjoner i Antsirabe-området om en tjeneste hvor volontørene går inn i noen konkrete, klart avgrensede oppgaver. Her betaler volontørene absolutt alt selv, inklusiv flybilletter, hus, strøm og vann. Det tilbys en meningsfull tjeneste for en periode på en måned til ett år, med tilretteleggelse av personellet på Lovasoa. I inneværende år har ca 10 personer vært i en slik tjeneste. På sikt vil denne kategorien få tilbud om et kurs om gassisk kultur og samfunnsniv som vil gi 5 studiepoeng. Denne form for frivillighet gir håp om at vi framover kan engasjere nye grupper for misjon.

Arild M. Bakke

Redaktør: Representant Arild M. Bakke
Redaksjonssekretær: Ettåring Kristoffer Hansen-Ekenes
Telefon: (00 261 20) 22 220 40
E -post: nmsrep@blueline.mg

Det Norske Misjonsselskap,
Rue Rakotonirina Stanislas, Isoraka
B.P. 880 – 101 Antananarivo,
Madagaskar

Nytt biogassanlegg åpnet i Ambalavao

Side 2

Brobygging og eierskap i regnskogen

Side 4

Nosy Malala betyr
"Den kjære øya" eller
"De kjære øyene".

Kirke- og misjonsnytt

Kirkeledelsen i FLM møtte generalsekretær Jeffrey Huseby og landsstyreleder Kari Sørheim. Her sammen med Arild M. Bakke.
Foto: Stine H. Pedersen.

Besøk av NMS-ledelsen

Landsstyreleder Kari Sørheim og generalsekretær Jeffrey Huseby besøker Madagaskar 19.-29. november. De møter kirkeledere i FLM og ansatte i NMS, foruten at de får se på nært hold noe av det menighetsbyggende og diakonale arbeidet som NMS støtter i partnerkirken FLM. Helt på tampen av deres opphold blir det konsultasjon mellom FLM og misjonspartnerne.

Nytt biogassanlegg

De to topplederne i NMS, Kari Sørheim og Jeffrey Huseby, fikk gleden av å være tilstede da et nytt biogassanlegg ble tatt i bruk litt nord for Ambalavao 22. november. Dette var en stor milepæl, ettersom dette var det første av mange anlegg som blir etablert i et nært samarbeid mellom Amity i Kina, FLM, NMS, og DIGNI (se www.nms.no).

Besøk fra Etiopia

En delegasjon fra Mekane Yesus-kirken, med NMS' representant Klaus-Christian Küspert som reiseleder, er akkurat nå på besøk. De skal besøke ulike diakonale prosjekter i FLM, ikke minst vil de se nærmere på arbeidet innenfor integrert landsbyutvikling (MIRD).

Nytt senter i Mahajanga

Det nye kurs- og dialogsenteret i Mahajanga finner nå sin form. Shalom vil bruke stedet til å styrke kontakten med muslimske grupper og fornye det kristne vitnesbyrd i multireligiøse omgivelser. De første studentene er

allerede godt i gang med sine studier. De nye bygningene vil bli innviet i dag - 27. november - i nærvær av ledelsen i FLM så vel som NMS.

Ny bibelskole

Nok en bibelskole har sett dagens lys i FLM. Nylig fikk Sofia-synoden sin egen bibelskole i nærheten av Port Beriziny. NMS gir driftsstøtte til denne og 15 andre bibelskoler.

Flere evalueringer

Programmet for integrert landsbyutvikling (MIRD), prosjektet «Bruk dine talenter» og ledertreningsprogrammet "Empowerment" er blitt evaluert av et eksternt team nå i november. Hilde Nielsen, som er vokst opp på Madagaskar og har evaluert ProVert to ganger, har vært teamleder.

FFKM og den politiske krisen

I åtte måneder har det felles-økumeniske rådet FFKM, hvor kirkepresident Rakoto Endor Modeste er leder nå dette året, hatt konsultasjoner og samtaler med tanke på igjen å innta en aktiv meklerrolle for å løse den politiske krisen. FFKM har underveis utarbeidet planer og strategier for hvordan dette skal gjennomføres i praksis. Ved avslutningen av den nasjonale FFKM-konferansen i Antananarivo søndag 25. november erklærte kirkelederne at de nå er beredt til å ta ansvar for en såkalt "gassisk-gassisk dialog- og forsoningsprosess".

FLM-prosjekt blir eksportvare

Metodikken i prosjektet «Bruk dine talenter» skal nå bli introdusert for andre kirker og organisasjoner. Det opprettes nå et internasjonalt nettverk med Sigurd Haus som koordinator og med en ressursgruppe fra Den gassisk-lutherske kirke. Mulige partnere blir invitert til en første presentasjon i Nairobi i begynnelsen av desember.

Ny webside

Lovaoa Cross-Cultural Competence Center (L4C) har nå fått sin egen webside: www.lovasoa.mg. Siden vil fortsatt være under noe bearbeiding framover, men vil etterhvert bli et viktig verktøy i nettverket rundt L4C.

Styremøte på Lovaoa

Nylig holdt en styremøte på Lovaoa, med deltakere fra både Madagaskar og Norge til stede. Dr. Julie, som er intervjuet på neste side, ble valgt til ny styreleder.

Arild M. Bakke

Folk i farta

• **Rivo Razakandriana** har gått inn i en stilling som konsulent for programmet Evangelisering og menighetsbygging i NMS. Nå i november har han vært på

et besøk på Madagaskar, hvor han har avsluttet sitt toårige-oppgave med å introdusere et misjonalt perspektiv i FLM, ikke minst på bibel- og presteskolene.

RAZANANDRIANINA Julie Olga

*Direktør på FLMs
sykepleierskole og
styreleder på Lovasoa*

Født 23. januar 1958 i Fianarantsoa
Gift og tre barn

Tekst og foto: Kristoffer Hansen-Ekenes

– **To bibelvers har fulgt meg hele livet. Salme 23,6: «Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager» og Rom 8,28: «Vi vet at alt tjener til det gode for den som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje.»**, sier Dr. Julie.

– Jeg gikk jo i kirken, men det å bli lege var ikke et direkte kall fra Gud. Først etterpå ser jeg Den hellige ånds ledelse gjennom livet, sier hun ettertenksomt. – Mine foreldre ønsket sterkt å få en lege i familien. De forsøkte å påvirke meg så mye de kunne. Etter at jeg var ferdig med videregående dro jeg til Antananarivo for å begynne på legestudiet. På den tiden var det forholdsvis lett å komme inn på studiet, selv hadde jeg ganske gode karakterer. Jeg fullførte syv års studier uten opphold og var ferdig utdannet lege i 1986.

– Jeg gikk i den ganske nystartede menigheten i bydelen 67Ha i Antananarivo, hvor jeg var søndagsskolelærer sammen med ei dame fra helseavdelingen i kirken (SALFA). Hun fortalte at den amerikanske misjonæren Dr. Quanbeck trengte folk til å starte opp nybrottsarbeid i Ampitabe, et sted langt nede i regnskogen på østkysten, på veien mot Marolambo, sier Dr. Julie. Etter et møte med Dr. Quanbeck fikk hun tilbud om å dra og starte den første helsestasjonen der.

Det var ingen liten oppgave, så det ble snart foreslått at hun burde få hjelp. – Tanken var at forloveden min skulle komme til Ampitabe og hjelpe meg. Han studerte kirurgi og var i praksis i Manambaro i nærheten av Farodofay. Nå ville det seg slik at daværende leder i Manambaro fikk et stipend for å videreutdanne seg i India. I mai 1987 ble det bestemt at jeg skulle overta etter ham.

Siden har hun jobbet i kirkens helseavdeling og har vært leder på sykepleierskolen (SEFAM) etter at den flyttet fra Manambaro til Antsirabe i 2004. – Ville du valgt annerledes om du fikk velge på nytt i dag, spør jeg. Hun tenker seg om en stund før hun svarer: – Absolutt ikke. Det kristne livet er så alt for godt! Vi som jobber innen kirken får på en spesiell måte dele dette livet hver dag; vi ber sammen og for hverandre, vi deler og forkynner Guds ord. Når vi samarbeider med statsansatte leger, merker jeg at det er en annen tone og atmosfære blant dem enn jeg er vant til her.

– Det er klart vi har utfordringer også innen kirken. SEFAM er en nasjonal skole. Rent strukturelt er det vanskelig å vite ansvarsfordelingen mellom synodene og kirkens hovedkontor, både med tanke på økonomi og beslutninger. Når det er sagt: Vi får god hjelp og støtte, men vi håper at noe av uklarhetene kan avklares gjennom den pågående omorganiseringen av kirken.

– For tiden har vi 44 elever på den treårige utdannelsen. Her er både lutheranere, katolikker og reformerte. Vi bygger ut for å få plass til enda en klasse eller to, slik at vi kan ta inn nye elever hvert år i stedet for hvert tredje.

– SALFAs slagord er: «Vi pleier, Jesus helbreder». Denne filosofien preger også arbeidet vårt her ved SEFAM. Kristen tro har en naturlig plass i undervisningen sammen med fag som yrkesetikk, primærhelse og ernæring. Vi er opptatt av hele mennesket – kropp, sjel og ånd. Elevene lærer å dele evangeliet med pasienter og deres familier. Når de sendes til andre kanter av landet for å jobbe på kirkens sykehus og klinikker, blir de gode vitner for Jesus der.

Brobygging og eierskap

Tekst: Stine Hedeager Pedersen. (Kristoffer Hansen-Ekenes, red.)

7.-22. november reiste et evalueringsteam rundt for å evaluere MIRD og prosjektet «Bruk dine talenter».

Maminiaina, programlederen for MIRD, forteller engasjert om hvordan MIRD de siste årene har endret arbeidsmåte. Før tilbød man for eksempel landsbyene å få bygget en bro eller man introduserte nye dyrkningsmetoder, avhengig av hva som var bestemt fra høyere hold.

Nå jobber MIRD med å hjelpe de frivillige utviklingskomiteene (FANILO) til å definere hva som er behov og utfordringer, hva de kan gjøre selv og hva de eventuelt trenger hjelp til. Denne måten å arbeide på gjør at vi i prosjektet får mer ut av pengene, samtidig som det gir et større lokalt eierskap til arbeidet. Et eksempel er to broer i Ifanadiana-området, hvor SOFASPAN jobber. Begge broene

ble ødelagt av en syklon i mars i år. Den ene broen var bygget av SOFASPAN, og lå i et område hvor de har arbeidet siden før den nye arbeidsmåten ble innført. Her tenkte en tradisjonelt og bad SOFASPAN om å bygge en ny bro for dem. I det andre området, litt lenger oppe langs elven, samlet folk restene av jern fra den gamle broen, den lokale skolen hentet stein, militæret kom med trevirke, mens FANILO skaffet sand. Det eneste de bad om fra SOFASPAN var sement. Nå har de fått ny bro og barna trenger ikke gå to timer ekstra hver dag for å komme til skolen. Samtidig får de brakt bananene til markedet, så de kan tjene penger til å kjøpe salt, såpe og kladdebøker.

Landsbyutvikling (MIRD), prosjektnummer 623 456

NMS gavekonto: 8220 02 85030

Akany Fanomezantsoa – «den gode gaves rede»

Tekst: Anna Vea Rønningen

I skolegården kryr det av barn. 61 barn får lese- og skriveopplæring her. Utenfor porten sitter Faniry på seks år sammen med moren sin. Vi går en tur bort til kirken for å prate, for det er altfor mange nysgjerrige barn rundt oss. Faniry elsker å gå på skolen, her lærer hun å lese og skrive. Noen ganger synger de også, om Jesus som elsker barna. Moren hennes går og vasker tøy for andre mens hun er på skolen.

"Hva vil du bli når du blir stor?" spør jeg. "Klesvasker", sier Faniry sjenert og ser ned i bakken. "Du kan da ikke bli det samme som meg. Tenk på noe annet, kanskje doktor eller lærer?", sier mor bekymret. Hun får så vidt nok inntekt til det daglige brød. Faniry tenker seg litt om. "Kanskje jeg vil bli lærer." Broren hennes er åtte år og går på vanlig skole. Ettersom familien ikke har råd til å holde begge barna på skolen, er Faniry her på Akany Fanomezantsoa.

Faniry på skolebenken. Foto: Anna Vea Rønningen.

Sosial innsats Antsirabe, prosjektnummer 623 356

NMS gavekonto: 8220 02 85030

Takk for alle som nås gjennom diakoni- og bistandsarbeidet til FLM. Be om at enda flere må oppleve «den gode gaven»!